

РЕШЕНИЕ

№ 6298

гр. София, 12.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Златка Илиева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **7846** по описа за **2020** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение № 136600 от 30. 06. 2020 г. по НАХД № 19268 / 2017 г., Софийски районен съд, НО, 16 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 17-4332-007424 / 15. 05. 2017 г., издадено от зам. началник отдел „Пътна полиция” – СДВР, с което на П. Х. В., е наложена глоба в размер на 20 лв., на основание чл. 183, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 16, ал. 2 от ЗДвП, както и глоба в размер на 20 лв., за нарушение на чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, на основание чл. 185 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от процесуалния представител на В., в която се моли решението да бъде отменено като неправилно поради нарушение на материалния закон, съществено нарушение на процесуалните правила и необосновано.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, не се явява и не се представлява.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1,

изр. второ ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Я. и В. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на въззивния съд.

Установено е, че на 01. 04. 2017 г., около 03.40 часа, в [населено място] на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]и срещу бензиностанция „Л.“, жалбоподателят В., управлявал лек автомобил „Ш. Н.” с ДК [рег.номер на МПС] , като при наличието на две пътни ленти навлиза и се движи в лявото пътно платно срещу движението. След като бил спрял, било констатирано, че водача управлява с изтекъл срок на акта. На 01. 04. 2017 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение, който бил предявен за запознаване със съдържанието му и връчен на същата дата на нарушителя.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН не са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 17-4332-007424 / 15. 05. 2017 г. от зам. началник отдел „Пътна полиция” – СДВР.

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че са осъществени съставите на административни нарушения, за които е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

От разпита на свидетелите Т. и Ц., безспорно е установено, че жалбоподателят, като водач на ППС при наличието на две пътни ленти навлиза и се движи в лявото пътно платно срещу движението..

Видно е, че жалбоподателя не е посочил никакви възраженията в акта, като няма и конкретни доводи, срещу така установената фактическа обстановка.

При това положение, неоснователни са доводите в касационната жалба, за неправилно установена фактическа обстановка. При положение, че същата не се оспорва по същество от жалбоподателя, а в същото време се потвърждава посоченото в АУАН от разпитаните свидетели, липсва основания да се приеме, че фактическата обстановка е била друга и касатора В. не е извършил посоченото нарушение за навлизане срещу движението.

В същото време, се доказва и другото извършено от В. нарушение, а именно, че е управлявал автомобила с изтекъл срок на акт от 07. 11. 2014 г., което осъществява признаците на нарушение по чл. 157, ал. 6 от ЗДвП.

Съгласно чл. 157, ал. 6 от ЗДвП, при съставяне на акт за нарушение по този закон контролният талон се отнема и се връща на водача след изпълнение на задължението по чл. 190, ал. 3. Актът за нарушението заменя контролният талон за срок до един месец от издаването му.

Видно е, че при извършената проверка на 01. 04. 2017 г. от В., е иззет Акт № 895958

от 07. 11. 2014 г., което очевидно е много след предвидения в закона едномесечен срок за валидност на АУАН, като заместващ талона документ. Несъмнено след като е управлявал лекия автомобил с АУАН с изтекъл едномесечен срок от датата на неговото съставяне, водачът е действал в нарушение на посочената норма, поради което отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно и законосъобразно. Действително, в процесото НП не е посочена датата, на която е изтекъл АУАН, с който е отнет контролният талон на наказаното лице, но този срок е установим, с оглед приложените по делото доказателства.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна. Решението, предмет на касационна проверка, не страда от наведените касационни основания. При извършената служебна проверка по чл. 218, ал. 2 АПК, съдът констатира, че районният съд е постановил съдебния си акт в съответствие със закона. Процесуалните права на страните не са ограничени и нарушени, а решението е мотивирано. Не се констатира твърдените съществени процесуални нарушения и материална незаконосъобразност, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град -XV касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 136600 от 30. 06. 2020 г. по НАХД № 19268 / 2017 г., на Софийски районен съд, НО - 16 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.